

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XII. Exhortatio ad indulgentiam delinquentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Egii. 7.

Hier. 1.

scriptum est: Non te iustifices ante Dominum, quoniam agnitor cordis ipse est, & penes Regem noli velle videri sapiens. Hinc & Dominus arrogantes & duros corde per Hieremiam increpat, dicens: Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad querendam dilectionem, & dixisti, Absque peccato & innocens ego sum, & propterea avertatur furor tuus à me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eò quòd dixeris, Non peccavi, quia vilis es facta nimis iterans vias tuas. Obtrivit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum.

Quòd pietas divina veraciter conversis & de præteritis peccatis pœnitentiam agentibus perfectam veniam tribuat.

CAPUT XI.

Ezech. 18.

Ezech. 18.

OVAM misericors autem sit Dominus super eos qui veraciter se per confessionem & pœnitentiam convertunt ad eum, & sperant in misericordia ejus, declarat ipse, per Ezechielem Prophetam dicens: Iustitia iusti super eum erit, & impietas impij erit super eum. Si autem impius egerit pœnitentiam ab omnibus peccatis suis quæ operatus est, & custodierit universa præcepta mea, & fecerit iudicium & iustitiam, vita vivet, & non morietur. Omnium iniquitatum ejus quas operatus est non recordabor. In iustitia sua quam operatus est vivet. Numquid voluntas mea est mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut convertatur à viis suis, & vivat? Convertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris, & non erit vobis in ruinam iniquitas. Proicite à vobis omnes prevaricationes, & facite vobis cor novum & spiritum novum. Et quare moriamini domus Israël? Quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus. Revertimini, & vivite. Et alibi: Impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conversus fuerit ab impietate sua; & iustus non poterit vivere in iustitia sua, in quacunque die peccaverit. Etiam si dixero iusto quòd vita vivat, & confusus in iustitia sua fecerit iniquitatem, omnes iustitiæ ejus oblivioni tradentur, & in iniquitate sua quam operatus est, in ipsa morietur. Sin autem dixero impij, Morte morieris, & egerit pœnitentiam à peccato suo, feceritque iudicium & iustitiam, restitueritque ille impius, rapinamque reddiderit, in mandatis vita ambulaverit, nec fecerit quicquam in iustum, vita vivet, & non morietur. Omnia peccata ejus quæ peccavit non imputabuntur ei. Iudicium & iustitiam fecit, vita vivet. Ideo Novatiani hæretici frustra janua pietatis supernæ ocludere pœnitentibus nituntur, divine misericordiæ sinum ignorantes, cum non solum prophetica lectio, sed etiam evangelij majestas id ipsum astruat, quòd quicunque

pro commissis peccatis dignè pœnitentiam gerunt, veniam apud clementissimum iudicem peccatorum suorum promerentur. Unde non solum præcursoris Domini vox baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum primum prædicando intonuit, sed etiam ipsa Veritas primordium prædicationis suæ, ut Matthæus testatur, de pœnitentia agenda inchoavit, dicens: Pœnitentiam agite, adpropinquavit enim regnum celorum. Et alibi: Venite, inquit, ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Veraciter enim pœnitentibus adpropinquat regnum celorum, quia delentur peccata, & adpropinquat iustitia sempiterna; omnesque qui ad Salvatorem nostrum pia intentione veniunt, de peccatorum onere relevati, æternæ refecionis pabulum in cœlestis regni beatitudine percipient.

Exhortatio ad indulgentiam delinquentium.

CAPUT XII.

HÆc tu, sacratissime Imperator, & his familia relegens, spernendo iudicia falsa, scias te per fidem rectam & bona facta aditum regni cœlestis promereri posse. Nec te deterreat nocentium improba vanitas, sed magis confortet evangelica veritas, credens in omnibus Regi & iudici tuo, qui tibi in terra regnum dedit, & in futura vita bene facienti regnum promisit. Et ideo si quid te in hoc scammate belli & valle lacrymarum atque laborum plenissimo perversorum machinatio nocuit, non illud magni pendas, sed ereptori & defensori tuo Domino Christo in omnibus gratias agas, qui mortificat & vivificat, flagellat omnem filium quem vult, & castigat omnem filium quem recipit. Meminerisque illud divinæ legis, quo scriptum est: Ne queras ultionem, nec minueris injuriæ civium tuorum. Diliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dominus. Leges meas custodite. Dicatque tibi simul cum David Rege illa mulier sapiens, in Regum, quæ compescuit ipsum David à cæde Nabab stultissimi, ita dicens: Aufer iniquitatem famule tuæ. Faciens enim faciet Dominus tibi domino meo domum fideliem, quia pralia Domini, Domine mi, tu praliaris. Malitia ergo non inveniat in te omnibus diebus vite tuæ. Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & querens animam tuam, erit anima domini mei custodita quasi in fasciculo viventium apud Dominum Deum tuum. Porro anima inimicorum tuorum rotabitur quasi impetu & circulo fundæ. Cum ergo fecerit tibi Dominus domino meo omnia quæ locutus est bona de te, & constituerit te ducem super

Israel, non erit tibi hoc in singultum & in scrupulum cordis Domino meo quod effuderis sanguinem innoxium aut ipse te ultus fueris. Hinc & Apostolus ad Romanos taliter loquitur, dicens: Nolite esse prudentes apud vosmetipsos, nulli malum pro malo reddentes, providentes bona, non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus, si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes, non vosmetipsos defendentes, carissimi, sed date locum ira. Scriptum est enim: Mihi vindictam ego retribuam, dicit Dominus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum. Si sitit, potum da illi. Hoc enim faciens, carbonem ignis congeres super caput ejus. Noli vinci a malo. Sed vince in bono malo. De quo & in evangelio ipse Dominus & Salvator noster Petro interroganti quoriam fratri in se peccanti dimittere debuisset, si usque septies, sed usque septuagies septies. Et alibi ad discipulos suos ait: Dimitte, & dimittemini. Date, & dabitur vobis. Mensuram bonam & confertam & coagitatam & superfluentem dabunt in sinum vestrum. Eadem vero mensura qua mensi fueritis remetietur vobis. Et item: Cum stabitis, inquit, ad orationem, dimitte si quid habetis adversus aliquem, ut & pater vester qui in calis est dimittat vobis delicta vestra. Quod si vos non dimiseritis, nec pater vester qui in calis est remittet vobis peccata vestra. Et ut electos suos pressuram in mundo sustinentes consolaretur, alio loco dicit: Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum celorum. Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me. Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in calis. Sic enim persecuti sunt Prophetas qui fuerunt ante vos. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Talia ergo nos facere verbis docuit ipse agnus Dei innocens, qui abstulit

peccata mundi, qui tanquam ovis ad occisionem ductus, non aperuit os suum, sed tentatus, inrisus, flagellatus, alapis cæsus, confusus, spinis coronatus, & ad extremum in cruce confixus, pro persecutoribus suis exoravit, dicens: Pater, ignosce illis. Non enim sciunt quid faciunt. Non ergo mirum si homo terrenus & fragilis aliqua adversa patitur, cum tanta homo cælestis & innoxius passus est, ut nos utique sanguine suo à peccatis redimeret, & exemplo longanimitatis ac patientiæ suæ instrueret atque confortaret.

Recipe igitur, pater mitissime, filium tuum poenitentem, ut illius patris clementissimi imitator fias qui filium luxuriosum, in terra aliena totam substantiam suam cum meretricibus dissipantem, novissimè ad se poenitendo reversum occurrens benignissime suscepit, & non solum peccata ei indulgit, verum etiam stolam primam illi reddit, anulum in manu dedit, & calciamenta pedibus impendit, largissimumque convivium novissimè instruens, chorum & symphoniam cum eo letabundus celebravit: quia si imitator ejus fueris, proculdubio regnum æternum perpetualiter cum illo possidebis.

Hæc quoque dignitati vestræ, serenissime Domine, ego vilis vester homuncio, non quasi sciolus replico, sed quasi devotus famulus ad memoriam reduco, ut quia plurimi vos proximis temporibus injuste læserunt, quidam per malitiam, quidam verò per timorem, & quidam per infirmitatem, vos cogitetis quid maximè Deo placeat & ejus facris testimoniis præcipue concordet, illudque devota mente faciatis. Credo enim Deo meo quod vos neque in adversis neque in prosperis unquam dimitter, sed sua defensione munitum, & ab universorum hostium læsione protectum, ad æternæ vitæ præmia feliciter pervenire concedat.

